

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Dagmar Nygrínovou v právní věci žalobce: **S. Y.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Kloknerova 2212/10, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2007, č. j. 49 Az 58/2006 – 73,

t a k t o :

Odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 Azs 94/2007 - 107, se na č. l. 109 v odstavci druhém, v části věty první **o p r a v u j e** tak, že správně zní: Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 3. 2007, č. j. 49 Az 58/2006 – 73, **rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení...**

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 Azs 94/2007 - 107, zrušil kasační stížností napadený rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2007, č. j. 49 Az 58/2006 – 73 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Zmíněným rozsudkem Krajský soud v Praze zrušil pro nezákonnost napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2006, č. j. OAM-1157/LE-03-07-2006 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zrušil napadený rozsudek pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí.

Přestože krajský soud napadeným rozsudkem přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení, uvedl Nejvyšší správní soud mylně v rekapitulační části odůvodnění svého rozsudku ze dne 31. 1. 2008 na č. l. 109, v odstavci druhém, větě první, že „Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 3. 2007, č. j. 49 Az 58/2006 – 73, žalobu zamítl.

Na toto zřejmé pochybení v odůvodnění napadeného rozsudku byl Nejvyšší správní soud upozorněn Krajským soudem v Praze, jemuž byl spis spolu s rozsudkem doručen.

Podle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že opravit rozsudek je možné

jen v případech, že jde o chyby v psaní a počtech či další takové chyby, které je možno pokládat za jiné zřejmé nesprávnosti podobného charakteru, jako chyby v psaní a počtech, k nimž došlo jen zjevným a okamžitým selháním v dušení nebo mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti došlo k vyhotovení rozsudku a která je každému zřejmá; zřejmost takové nesprávnosti je na první pohled patrná zejména z porovnání výroku rozsudku s jeho odůvodněním, popř. i z jiných souvislostí.

O takovou zřejmou nesprávnost jde i v projednávané věci, neboť porovnáním části odůvodnění rozsudku, v němž se Nejvyšší správní soud zřejmě nesprávnosti dopustil, s dalšími částmi odůvodnění napadeného rozsudku a ostatně i porovnáním s výrokiem zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Praze je zřejmé, že při vyhotovení odůvodnění došlo ke zjevnému pochybení, které je možno napravit cestou vydání opravy rozsudku. Proto předsedkyně senátu za použití ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. tak učinila vydáním tohoto opravného usnesení. Po provedené opravě bude tudíž odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 Azs 94/2007 – 107, na č. l. 109 v odstavci druhém, znít ve větě první nově takto: **Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 3. 2007, č. j. 49 Az 58/2006 – 73, rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a uložil mu povinnost zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce Mgr. Umara Switata, advokáta, náhradu nákladů řízení ve výši 7200 Kč.**

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z citace ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. sice vyplývá, že opravné usnesení je třeba vydat jen v případě, týká-li se oprava výroku opravovaného rozhodnutí, přičemž v ostatních případech, tj. týká-li se jen jeho záhlaví či odůvodnění, není potřebné takové usnesení vydávat a je možno provést opravu mechanicky přímo v textu originálu rozhodnutí i jeho stejnopisech doručených účastníkům (jakož i v ostatních stejnopisech rozhodnutí), nicméně vzhledem ke komplikovanosti tohoto způsobu, kdy je třeba vyžadovat od účastníků zpět jim doručené stejnopisy, pokládal Nejvyšší správní soud za schůdnější, volit i v případě opravy jen odůvodnění napadeného rozsudku formu opravného usnesení, když zákonná úprava mu takový postup nezakazuje. Oprava se v žádném případě nedotýká vykonatelnosti napadeného rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu